

den højtærede Ministers dybe Indsigt i Landets økonomiske Forhold og høje Livsvisdom. Men naar vi nu slet ikke faar de gode Raad, forekommer det mig, at den højtærede Minister bliver lovlig dyrebar. Men altsaa bortset fra disse enkelte Medlemmer samler hele Konferencen sig om de Ord, jeg har nævnt, om at fremhæve Nødvendigheden af andre Foranstaltninger ved Siden af Kursegaliseringsfonden, navnlig Foranstaltninger til at formindske vor Import. Maa jeg oplæse disse Navne, det skal ikke tage lang Tid, men de er ikke blevet stærkt nok fremhævet i Pressen. Det er Navne fra alle Erhverv, fra alle Partier, disse 40 Mænd, som er enedes om at sætte deres Navne under, hvad der er den nødvendige Forudsætning for, at Forslaget om Kursegaliseringsfonden kan gøre tilstrækkelig Gavn. Navnene er følgende: Niels Frederiksen, C. F. Jarl, E. F. Jacob, Ernst Meyer, H. Kjør, Axel B. Lange, Chr. Eff, A. P. Møller, J. Pitzner, Chr. H. Olesen, E. Svendsen, J. A. Hansen, H. Langkjær, Hjalmar Madsen, Chr. G. Hansen, A. F. Aubertin, J. Schjødt, J. Jensen, S. Bresemann, F. C. Bretteville Plum, Olaf Nielsen, H. H. Stigaard, C. Hübbe, C. C. Clausen, F. Nørsgaard, Oluf Nielsen, J. Hassing Jørgensen, L. V. Birck, C. V. Bramsnæs, C. O. Henriques, Axel Nielsen, Jul. Schovelin, C. Thalbitzer, H. Westergaard, Carl Petersen, J. Winther, C. Ussing, W. Stephensen, H. Rosenkrantz, H. Green. Disse 40 Mænd siger: dette er nødvendigt, og det er Mænd fra alle Erhverv, fra Haandværk og Industri, fra Handel og Skibsfart, ogsaa fra Landbrug — de samvirkende Husmandsforeninger er medrepræsenterede —, fra Bankverdenen, fra den nationaløkonomiske Videnskab. De er med til at fastslaa dette: det maa derfor være Statsmagtens Opgave ved foreløbige Foranstaltninger at formindske Importen af saadanne Varer, som ikke er nødvendige for Landets Økonomi.

Nu blander den højtærede Finansminister og hans Meningsfæller i hans Kølvannd stadig Toldforhøjelser sammen med Importbegrænsning, to Ting, der ikke har noget med hinanden at gøre, men som er vidt forskellige baade i Væsen og i Virkninger. Det ene er et gammeldags, plumpt, uhandeligt Redskab i en positiv Handelspolitik's Tjeneste, det andet er et moderne, velegnet, smidigt Redskab i en positiv Handelspolitik's Tjeneste. Det er den store Forskel. Men de blandes bevidst sammen. Ministeren kan ikke tale om Begrænsning af Importen uden at tale om, at vi har ogsaa gjort, hvad vi kan, for at forøge Luksus-

tolden. Ja, det skal Guderne vide, og Finansministeren mener, at nu er vi kommet saa langt ud i saa Henseende, at der ikke er ret langt tilbage. Var der en lille Smule endnu, saa saa han inderlig gerne, at man kunde redde Statskassen nogle Penge. Men desværre, der er jo visse Hensyn at tage til overhaandtagende Smugleri og til handelspolitiske Forhold. Men Toldforhøjelser, navnlig generelle Toldforhøjelser, som Ministeren siger, og Importregulering er vidt forskellige Ting. Generelle Toldforhøjelser det er en varig, konstant, ensartet Mur, der bygges op omkring Landet. Importbegrænsning, Importregulering, det er en midlertidig, skiftende Foranstaltning, der ikke behøver og ikke skal rette sig ensartet mod alle Sider, og hvorved man naturligvis skal undgaa at gøre Skade, f. Eks. for dansk Landbrugseksport. I et saadant Tilfælde, hvor Importbegrænsning i mindste Maade kunde svække Stillingen for vor Landbrugseksport, skal man naturligvis ikke anvende den. Man skal anvende den, hvor det er fornuftigt, ikke hvor det er ufornuftigt. Man skal anvende den som et Redskab i en aktiv, men tillige sund og fornuftig Handelspolitik's Tjeneste.

Men dertil kræves naturligvis dygtige Mænd. Det er ikke nok, at Redskabet er godt; først og fremmest maa naturligvis den Haand, der skal bruge dette Redskab, være god og dygtig. Handelsministeren burde i Virkeligheden i de handelspolitiske vanskelige Tider, vi lever i, være den mest betydningsfulde Minister; han burde i Virkeligheden være Centrum i Ministeriet. Handelsministeriet i den Betydning, det har her i Landet for Erhvervene, for Industri, Handel, Skibsfart o. s. v., i det hele taget for Erhvervspolitikken, er det vigtigste Ministerium i Øjeblikket. Det beklædes i Regelen med — jeg ved ikke, om man skal sige: Udsidere, med Folk, hvis Fortid og hele Virksomhed ikke har givet Garanti for særlig Dygtighed eller Sagkundskab. Et virkelig moderne, levende, handledygtigt, handlevilligt Handelsministerium, det er det, vi trænger til i Regeringen i Øjeblikket her i Landet som i saa mange andre Lande. Handelsministeren bør ikke være, for at bruge et Billede af en kendt Landstingsmand, som en Dompap, der sidder øverst oppe paa det Bjerg af Vanskeligheder, der i Øjeblikket stabler sig op over vort Lands Økonomi. Han bør tværtimod være som en Udkigsmand i Statsskibets høje Mærs, som fulgte godt og skarpt med, som øjnede den mindste Fare langt borte og derfor kunde være med til forebyggende For-